



MIADI NA SHANGAZI WILKINSON

Nilipodhani kwamba hatimaye wakati wa kuanza mazungumzo yetu umefika, yeye akashika usukani.

“Twende pamoja kwenye chumba kile kingine.

Nataka kukuonyesha kitu.”

“Kitu gani?”

Tukaingia katika ukumbi uliokaribia kuwa mkubwa kama fleti ninayoishi sasa.

Takriban mita za mraba mia moja na sabini.

Katikati yake palikuwa na meza ya biliadi.

Akaniuliza kama naufahamu mchezo huo.

Kama naweza kucheza.

Nikasema ndiyo.

Nikaeleza kwamba siipendi sana Goriziana, ule mtindo wa jadi wa Kiitaliano, na kwamba napendelea pool ya Kimarekani.

Akatabasamu.

“Hilo halina shaka.

Nilikwisha kujua.”

Nikaitumia fursa hiyo papo hapo.

Nikamuuliza kama alikuwa ametumia pesa kwa Idara ya Ujasusi ya Mtukufu Malkia, kama alikuwa amesoma vitabu vyangu bure, au kama alikuwa amemwomba tu mama yangu habari zangu.

Hakujibu.

Au labda alijibu kwa ukimya.

Kisha akaniongoza kuelekea kwenye meza ndefu.

Juu yake vilikuwa vimepangwa seti za visu, uma na vijiko, vifaa vya kutunza kucha za mikono, vifaa vya kutunza kucha za miguu, na vitu vingi vya usafi na urembo wa mwili.

Kila kitu kilikuwa cha chuma kilichong'arishwa.

Kila kipande kilisuguliwa kila wiki ili kisipoteze mng'ao wake.

Lakini hicho sicho kilichonivutia macho.

Kila kitu kilikuwa na alama ileile.

Panga mbili.

Chapa.

Sahihi.

Utambulisho.

Wilkinson Sword.

Ubaridi ulinipita kwenye uti wa mgongo.

Kwa mara ya kwanza, nilielewa kwa kweli nilipokuwa.

Sikuwa mgeni wa meneja.

Sikuwa mgeni wa afisa mtendaji.

Wala sikuwa mgeni wa gwiji wa kampuni.

Wakati fulani nikasikia sauti za kike zikimwita.

“Shangazi...

Shangazi...

Uko wapi?”

Bila kusita, akajibu:

“Nakuja sasa hivi.

Niko na mpwa wangu.

Mwana wa Gillette.”

Wakati huo sikubaki na shaka yoyote.

Nilikuwa nyumbani kwa shangazi yangu.

Tukarudi kwenye chumba kile kingine.

Kila mtu alikuwa tayari kuondoka.

Kila mtu isipokuwa mimi.

Maggy akanishika mkono na kusema:

“Acha nikutambulishe kwa binti yangu na wajukuu wangu wawili wa kike.

Hakuna kati yao aliyeolewa.

Twende.

Nataka kukuonyesha kitu.

Natumaini kitakufurahisha.”

Kusema kweli, nilikuwa nimelewa chakari.

Si kwa mvinyo.

Kwa habari.

Kwa hisia.

Kwa wakati.

Sikuweza tena kuchakata chochote kati ya hayo.

Yeye, kwa upande wake, yule bibi kizee mdogo wa Kiingereza, alikuwa tetemeko la ardhi.

Papo hapo nikajiuliza alikuwaje alipokuwa kijana.

Na kama kuna mtu yeyote ambaye angeweza kumdhibiti.

Jibu likaja lenyewe.

Hapana.

Alikuwa juu ya hayo.

Alikuwa mwanamke wa chuma.

Tukafika mbele ya kiwanda kilichotelekezwa.

Akasimama.

Akakitazama kimya.

Kisha akasema:

“Fernando.

Kila kitu kilianzia hapa.

Na kama wangekufahamu mapema, leo bado tungekuwa na kampuni yetu.

Tusingelazimika kamwe kuiuza kwa sababu ya usimamizi mbovu na maamuzi ya kiburi.”

Binti yake.

Wajukuu wake.

Wote kimya.

Hata Dominique alionekana kuguswa.

Kisha akasema:

“Hii ndiyo ziara ya hisia ambayo bibi kizee huwafanyia wageni wake kila mara ili kuwavutia.

Sherehe ileile ya Kiingereza, siku zote.”

Lakini safari hii hakuwa akizungumza na mgeni.

Alikuwa akizungumza na mpwa wake.

Ziara ilipokwisha, wakanirudisha hotelini kwangu kwa gari.

Ni mimi niliyeomba kurudi.

Sikuwa tayari kupokea hisia nyingi kiasi kile katika siku moja.

Lakini tungeonana tena siku iliyofuata.

Ferdinando